

Informatia pe bursa – mina de aur sau capcana?

E un fapt cunoscut ca informatia este un “activ” important la bursa. Cu cat stim mai multe si cu cat informatia e mai bine structurata, cu atat ne putem proteja mai bine de eventuale pierderi sau ni se deschid mai multe usi spre profit. Dar exista doua tipuri de informatii aici.

Exista cunostintele acumulate in urma experientei, informatiile colectate din surse de incredere, din analize studiate, estimari si opinii, date din sectoare adiacente bursei, toate sintetizate intr-un pachet de cunostinte care devine astfel un instrument solid in activitatea de investitii. De cealalta parte, exista informatia gri (zvonuri, radio sant) sau neagra (inside information, a carei utilizare este ilegala). Inside information e clar definita, e reglementata si are consecinte cunoscute (sa ne amintim de cazul Oltchim din aprilie 2003). Mai interesanta e informatia obscura, de fapt asa-zisa informatie ce tine de zvonistica, de susoteala, de aruncarea unor informatii “la momeala”.

Este exact ceea ce s-a intamplat acum cateva zile, cand in presa financiara a aparut un articol referitor la unele discutii privind preluarea Bancii Comerciale Carpatica de catre Commerzbank. In acea zi cursul a crescut cu 15% la maximul posibil permis de regulament, pentru ca imediat a doua zi sa vina replica din partea conducerii, infirmind zvonul preluarii, iar cursul sa scada cu 14% si sa revina de unde a plecat. Cum se intampla de obicei in astfel de situatii, presa a citat “surse din piata bancara”, formulare standard care mai variaza din cand in cand (am mai vazut “surse din piata de capital” sau “surse din cadrul companiei”).

Cine pierde si cine castiga aici? Evident, cine a avut incredere in acele surse si curaj, a cumparat, iar daca a avut intelepciunea necesara a vandut in aceeasi zi. Dar cati sa fie din acestia? Eu sunt convins ca foarte putini, printre ei probabil si sursele. Cei mai multi au cumparat peste pretul mediu al zilei si sunt convins ca nu au vandut la maxim, iar acum spera intr-o revenire. Cu alte cuvinte, victime.

Ramane sa ne intrebam cine e de vina in situatiile acestea. Presa? Nu cred, cel putin nu din punct de vedere legal, iar pe plan profesional poate ca e mai bine sa difuzeze o informatie care altfel ar circula intr-un mediu restrans (sau poate mai bine ar fi sa nu o raspandeasca, depinde de la caz la caz). Sursa? Da, daca se confirma in timp ca nu a fost decat o minciuna si pentru ascunderea in anonimat. In mod cert, este vinovata in cazul in care s-a folosit de efectele stirii pentru realizarea de profituri pe bursa. Reglementatorul pietei de capital? Nu stiu daca are vreo autoritate asupra presei (desi, in unele cazuri, nu ar fi rau). Bursa? In nici un caz, tot ce poate sa faca bursa este sa suspende de la tranzactionare actiunea respectiva, ceea ce in exemplul nostru s-a si intamplat. Pana la urma, cred ca marele vinovat este tot pagubitul, investitorul care se increde in astfel de “informatii fierbinti”, cel care se arunca imediat cand vede o posibilitate de castig rapid si consistent, fara sa verifice prea mult.

Nu e neaparat rau asta, practic asta seamana cu ceea ce face un speculator. Dar cumparatorul nostru trebuie sa fie constient de riscul asumat in astfel de situatii. Trebuie sa stie ca a cumpara pe baza unor asemenea zvonuri echivaleaza cu jocul la ruleta si sa priveasca eventualele pierderi cu detasare, fara a invinovati pe nimeni. Sfatul general valabil pe care poate sa-l dea un consultant sau un broker este ca, atunci cand vede in presa (chiar si in cel mai “serios” organ de media) informatii care citeaza “surse din piata ...” sau “surse din cadrul ...” sa ridice garda, chiar sa stea deoparte.